

Lyčių lygybė - svarbi moterims ir vyrams

Pokalbis su Matu Stankevičiumi apie pozityviają tėvystę

1. Papasakokite apie save: Jūsų šeimninė situacija, profesinė veikla, pomėgiai.

Esu vedęs vyras ir turiu 2 metų mergaitę. Šiuo metu dirbu ugniagesiu – gelbėtoju. Pagrindiniai pomėgiai – ekstremalus sportas, žaidimas šaškėmis/šachmatais, kortomis. Taip pat, mėgstu keliauti ir skaityti knygas.

2. Papasakokite, kodėl nusprendėte imti vaiko priežiūros atostogas?

Sprendimas nebuvo vienpusis. Tarėmės su žmona, dėliojome scenarijus ir nusprendėme abipusiu sutarimu, kad aš imsiu vaikelio priežiūros atostogas. Kadangi dirbau dviejuose darbuose, tai tikėjomės, kad galėsiu pasiimti pirmąsias vaikelio priežiūros atostogas ir šalia to dirbti antrąjį darbą. Deja, taip nebuvo galima.

3. Kaip jaučiatės augindamas vaikelį?

Augindamas vaikelį jaučiuosi pozityviai, tėviškai. Žinoma, jaučiu ryškų atsakomybės padidėjimą. Bet tai normalu, nes juk iš pradžių turėjau rūpintis tik savimi, tada savimi ir žmona, o dabar savimi, žmona ir vaikiu. Taip atsakomybė vis auga. Kai atsiras dar vienas vaikelis, bus dar didesnė atsakomybė. Taip pat ir su rūpesčiais – atsiradus vaikiui jų padaugėjo, bet dukrytės buvimas motyvuoja mane su jais visais susitvarkyti. Apskritai jaučiuosi laimingas. Dukrytė verčia mane jaustis daug geriau. Džiaugiuosi, jog ne tik mes, tėveliai, džiaugėmės savo vaiku, bet pastebime džiaugsmą ir iš aplinkinių.

4. Kokią naudą tai duoda Jums, Jūsų šeimai?

Naudų, manau, būtų galima išskirti daug. Bet viena pagrindinių - atsirado daugiau motyvacijos stengtis, tobulėti. Ne tik dėl savęs, bet ir dėl savo šeimos. Kaip ir minėjau, dukrytė suteikia man labai daug pozityvo ir gerų emocijų. Taip pat, atsirado atsakomybės ir pareigos, kuriomis turime pasidalinti su žmona. Stengiamės išvengti rutinos bei didelio nuovargio, taigi dalinamės veiklas po lygiai, kad nebūtų taip, jog vienas visą dieną dirba, o kitas prižiūri vaikelį. Taip pat, atradau daug mokymosi priemonių, žaidimų ir kantrybės su vaiku. Smagu leisti laiką su draugais, kurie taip pat turi panašaus amžiaus vaikus, stebėti, kaip jie vienas su kitu bendrauja, žaidžia. Ir tikriausiai viena pagrindinių naudų - jaučiu didelį ryšį su vaiku. Praleidžiame labai daug laiko kartu, taigi matau, kad dukrytė mane supranta, o aš suprantu ją.

5. Su kokiais iššūkiais susidūrėte?

Pirmiausia galėčiau išskirti kantrybės iššūkį. Reikėjo suvokti, kad pas vaiką viskas prasideda „nuo nulio“ ir išmokti begalinės kantrybės, supratimo, jog vaikas negali greitai išmokti ar padaryti kai kurių dalykų. Taip pat, susidūriau su laiko paskirstymo iššūkiu. Teko labai kruopščiai planuoti laiką, kad spėčiau nuveikti tuos pačius darbus, kuriuos teko daryti iki vaikelio gimimo ir dar pridėti

su dukryte susijusius darbus. Kitaip tariant, darbų atsirado daugiau, o laiko paroje išliko tiek pat. Kalbant apie finansinius iššūkius, negalėčiau pasakyti, kad buvo momentų, kai trūko pinigų ar panašiai. Gal tiesiog dabar mažiau finansų skiriame savo poreikiams ir daugiau vaikelui. Žinoma, pats didžiausias iššūkis buvo tapti tėvu. Pats vaikelis tampa tarsi iššūkis. Nes turi ne tik patį vaiką visko mokyti, bet ir pats mokytis būti geru tėvu. Šiais laikais turime labai daug informacijos apie tai, kaip reikia auginti vaikus, tačiau tą informaciją reikia mokėti pasirinkti individualiai, kadangi visi vaikai yra skirtingi. Jei kažkokie metodai tiko vienam, nereiškia, kad tai tiks ir kitam. Taigi, tenka eksperimentuoti ir ieškoti geriausių būdų. Bendrai paėmus, yra įvairiausių iššūkių ir problemų, tačiau kai kartais pasižiūriu su kokiomis baisiomis problemomis susiduria kiti, pagalvoju, kad man tikrai nėra taip baisu.

6. Su koku aplinkinių požiūriu susidūrėte?

Jei kalbant apie vaiko priežiūros atostogas, tai nuomonių buvo tikrai įvairių. Sulaukiau iš aplinkinių smerkimo tiek tiesiogiai, tiek netiesiogiai - įvairūs žvilgsniai ir replikos. Kaip pavyzdžiui, sakydavo ką tu darysi, kai vaikas norės valgyti, o mamos nebus. Taip pat, prikišdavo, jog ne visada gali pavykti žmonai nusitraukti pieną prieš išeinant ir panašiai. Nepaisant to, tikrai buvo žmonių, kurie šią idėją palaikė ir tiesiog džiaugėsi, kad yra vaikelis bei yra kam jį prižiūrėti ir visiškai nesvarbu ar prižiūrėsiu aš ar mano žmona. O šiaip, dėl vaikelio atsiradimo aplinkinių požiūris pozityvus: džiaugiasi, kad auga nauja karta.

7. Kaip pasikeitė Jūsų kasdienybė, požiūris? Ar pastebite - ir kokius - teigiamus pokyčius pasidalinę pareigas šeimoje? Kaip tai naudinga Jums ir Jūsų antrajai pusei?

Mano požiūris beveik į nieką nepasikeitė, aš esu toks pats, koks buvau ir iki vaikelio gimimo. Galbūt, turiu daugiau kantrybės ir supratimo, kad ne per vieną dieną viskas pasidaro ir viskam reikia laiko. Kasdienybė pasikeitė tuo, jog turėjau labiau planuoti savo laiką, skirti daug dėmesio vaikelui. Pasidalinę pareigas šeimoje, pastebime, kad abu turime tvirtą ryšį su vaiku, mažiau rutinos ir mažiau pavargstame.

8. Ką patartumėte kitiems tėveliams?

Mano vaikelio priežiūros atostogų praktika turi dvi puses. Teigiama yra ta, kad nuo pat gimimo praleidau labai daug laiko su vaiku, todėl dabar turime tvirtą ryšį. Manau, kad jeigu būčiau tik po darbo prisidėjęs prie dukrytės auginimo, būčiau nepatyręs tokio stipraus ryšio ir dabar man būtų daug sunkiau. Tačiau, buvo tikrai sudėtinga dėl vaikelio maitinimo. Pradžioje tikrai reikalinga mama šalia. Nėra gerai auginti vaiką maitinant parduotuvėje pirktais mišinukais, o mamai nutraukinėti pieną ar lakstyti iš darbo kas kelias valandas. Tai yra pakankamai sudėtinga ir atima daug laiko. Manau, kad ne veltui gamtoje yra sutverta, kad nuo gimimo motinos augina ir prižiūri savo vaikus. Taigi, kitiems tėveliams galėčiau patarti viską labai gerai apsvarstyti ir kuo geriau įvertinti situaciją. Mano praktika parodė, kad kaip bebūtų su finansais, būtų geriau, jei mama eitų vaiko priežiūros atostogų.

Ačiū už pokalbį!